

Nieuwsbrief

Jaargang 4
Nr 1

Kunst na Arbeid

MUZIEKVERENIGING
KUNST
na arbeid
PURMEREND

Als leven een voortgaan is dan is vandaag het puzzelstuk wat je kleurt. En de kleur is...? Ik heb geen idee maar een ding weet ik wel; muziek speelt een belangrijke rol in de puzzel. Ik ken alleen de kleur er niet van. In de praktijk werk ik graag naar punten toe. Deze noteer ik op en lijstje en werk ze dan systematisch af. Vandaag vind ik het leuk om nog even naar dat lijstje te kijken. Want achter de meeste punten staat een krul. Wat heerlijk! Zo werk je punten af en groei je door. En zoals een bekend persoon van Kunst na Arbeid altijd zegt: 'ik houd graag de vaart er in'. Een statement van groei en ontwikkeling op wat voor gebied dan ook.

Voor ons ligt 2020 een heel mooi cijfermatig jaartal. Van de 10 naar de 20er jaren. Het zou zomaar een pakkend thema kunnen zijn voor een concert!! Maar even nog terug het najaar in. Zo hadden wij in oktober een heel inspirerend open podium waarop wij aan elkaar lieten horen hoe solistisch we kunnen zijn. Een onderling feestje wat de verbinding maakt om eens wat gezelligs te doen met elkaar. Een middag waar de prestatie druk even anders is dan bij de wekelijkse repetities. En wij lieten wij ons beoordelen op het Druif festival, we speelden feestelijk voor Wieke en Rens en sloten af in de Taborkerk met een Top 2000 dienst. En Speelde Kleinkunst bij de Herdertjestocht. Dan zat daar een samenwerking met Soil Zaandam nog tussen waarbij wij van elkaar in een concert lieten horen. Een leuke verbindende samenwerking!

Als muziek het middel is en verbinden onze kracht, dan is dat het waar we ons ook in 2020 voor in willen blijven zetten. We namen afscheid van onze dirigent Lennart de Winter en we vonden Alwin van Halm als de nieuwe dirigent en inspirator van Kleinkunst. De uitdaging is om nog veel meer mensen te enthousiasmeren om muziek te gaan maken. En willen wij als orkest nog steeds verder groeien met muzikale uitdagingen. Dan ben ik blij met de commissies, teams en de leden die daar zich zo voor inzetten. Samen een geheel vormen dat is de kracht. Of je nu koffie zet, helpt met klaarzetten van de stoelen en inrichten of fijn naar ons zit te luisteren bij een concert en de nieuwsbrief leest. Je bent er allemaal deel van.

Een hartelijke groet,
Gerben

Geplande Evenementen

Zaterdagavond
25 april 2020
Concert Buurthuis
Wijdewormer

5 t/m 7 juni 2020
Muziekweekend
Den Bosch

Vrijdagavond
26 juni 2020
Zomeravondconcert
Kaasmarkt P'end

Maandagavond
29 juni 2020
Laatste repetitie

Zondagmiddag
1 November 2020
Matineeconcert in de
Purmaryn met als gast
Zandtovenaar
Gert vd Vijver

Afscheid Lennart de Winter

Afscheid van dirigent van Kleinkunst.

Helaas heeft Lennart de Winter in de zomervakantie te kennen gegeven om met het dirigeren van ons leerling orkest te gaan stoppen. Heel jammer want hij heeft er echt feeling voor om met kinderen samen muziek te maken. Kleinkunst is in de 3 jaar dat Lennart er voor heeft gestaan duidelijk gegroeid in niveau.

Op dit moment is kleinkunst echt klein (6 spelende leerlingen en 3 leerlingen op les die nog niet met het orkestje mee kunnen spelen) echter de groep is standvastig (de meesten zijn er al een paar jaar bij) maar we hopen in de toekomst toch wat leden erbij te krijgen. We danken Lennart voor zijn inzet voor Kleinkunst en wensen hem veel succes .

Een Impressie van het Najaarsconcert Kunst na Arbeid als gast bij Soli in Zaandam

Voor de zomervakantie werd KnA, via Remko, door harmonie Soli uit Zaandam benaderd met de vraag of wij het gastorkest op hun najaarsconcert wilden zijn. Daar hoefden we niet lang over na te denken, dus afspraken werden gemaakt en programma's werden naast elkaar gelegd. Op 15 november waren de slagwerkers al voor 18.00 uur bij P3 bezig om het slagwerk in te laden. Het hele orkest moest om 18.45 uur in de Noorderkerk te Zaandam aanwezig zijn om op tijd te kunnen beginnen met inspelen. Al bij het eerste stuk bleek dat de zaal een lastige akoestiek had. Alles klonk ontzettend hard terwijl je zelf geen idee had hoe sterk je eigen geluid in het geheel klonk. Veel tijd om daar aan te wennen was er niet want om 19.30 uur ging de zaal open.

Om 20.00 uur opende Soli het concert Flashing Winds van Jan van der Roost. Dit stuk is ons niet onbekend; op ons laatste fanfareconcert hebben we dit stuk ook gespeeld. Als tweede nummer werd Arcana van Kevin Houben gespeeld. Hiermee gaat Soli op concours en dit was een fraaie try out. Door het hele stuk heen hoor je allerlei invloeden van grote werken van de afgelopen twee decennia. De trombone solo in het eerste gedeelte werd mooi uitgevoerd door Markus Glas. In Concerto for Clarinet van Artie Shaw soleerde Marjolein Schippers op de klarinet. Ontzettend knap gespeeld, al was de verhouding tussen orkest en solist niet altijd helemaal in balans.

Vervolgens werd, heel toepasselijk, het stuk October van Eric Whitacre gespeeld en daarna Sheperds Hey, een Engels volksliedje gearrangeerd door Loras J. Schissel. Soli sloot haar deel van de avond af met de concertmars Mercury van Jan van der Roost.

In de pauze kon iedereen gezellig iets drinken en waren er zelfgemaakte koeken te koop. Na de pauze was het de beurt aan KnA. We openden het tweede deel van het concert met de mars Church Walk van Simon Kerwin. Nu de zaal vol zat met publiek was het geluid weer heel anders. Als tweede stuk speelden we het bekende Jupiter van Gustav Holst, gearrangeerd door Johan de Meij. Ons grote werk van deze avond was Pentagram van Johan de Meij. Halverwege het stuk begon er het één en ander scheef te lopen, maar gelukkig bleef Remko rustig en duidelijk dirigeren en daardoor was het binnen een paar maten weer opgelost. Als koraalmatig werk stond Gabriëlla's Song uit de film As it is in Heaven op het programma. Met Late in the Evening begaven we ons voorzichtig richting een feestelijk einde van de avond. In Trombola, gearrangeerd door Jan Bosveld, schitterden onze drie solerende trombonisten. Met Moment for Morricone, arrangement van Johan de Meij zetten we een echte klassieker neer en het concert werd afgesloten met Feeling Good in arrangement van Henk Ummels.

Complimenten aan Gerben die ons gedeelte van het concert weer op geheel eigen wijze aan elkaar heeft gepreut. En dank aan alle invallers: Paul, Tanja, Tessa, Marion en Andre, zonder jullie was deelname aan dit concert niet mogelijk geweest!

Na afloop was er nog een gezellige borrel.

Al met al was het een spannend concert, omdat de zaal onbekend terrein voor ons was en je elkaar niet goed kon horen. Dat zorgde wel voor een goede concentratie waardoor we toch een goed optreden neer hebben kunnen zetten. De reacties uit het publiek waren positief dus we kunnen terugkijken op een geslaagd concert.

Top 2000 kerkdienst in de taborkerk

In ruim een uur tijd een levensreis maken langs elf TOP-2000 nummers...dat is een uitdaging!

U kunt zich vast voorstellen dat elf nummers kiezen uit een top-2000 behoorlijk wat discussie en keuze-stress kan opleveren.

Zeker als je dat niet alleen doet, maar met een orkest, een band, 2 dirigenten en 2 predikanten!!

Ik ben stiekem benieuwd hoe dat is gegaan...

Want waar begin je? Hoe ga je kiezen uit een stapel van 2000-muziekstukken?

De top 11? Random 11 nummers uit de stapel trekken?

Alle nummers beginnend met een bepaalde letter

selecteren? Nummers van een bepaalde band of zanger? Of muzieknummers uit een bepaald land? Of aan de hand van een thema? Of iedereen aan tafel mag zijn favoriete nummer kiezen?

Wie weet was de selectie van de 11 TOP-2000 nummers ook wel een Winding Road trip.

In iedergeval heeft het een bijzonder mooie muzikale avond opgeleverd én een mooie samenwerking.

Winding Road Trip was het thema van de avond: een levensreis langs elf zorgvuldig uitgekozen nummers uit de TOP-2000. Of andersom: elf nummers uit de TOP-2000 passend/herkenbaar bij de levensreis van ieder mens.

Vrijdagavond 20 december startte onze 'winding road trip' in kerstsfeer in een overvolle Taborkerk aan de Maasstraat. De toon werd door KNA gezet met een aantal sfeervolle kerstnummers: Christmas surprise, A swinkling Christmas en een Happy Winter Holiday.

Daarna begon dan echt onze 'winding road trip' met Conquest of Paradise, opgevolgd door You'll never walk alone waarbij iedereen uit volle borst mee kon zingen.

Skyfall en Think werd gezongen door soliste Quinne Wagenaar.

Oceaan, Alles is liefde en Knock, knocking on heavens door nam de C2G-band voor haar rekening.

Arcade en The long and winding road konden natuurlijk niet ontbreken en werden gespeeld door KNA. We keerden terug van onze 'Winding road trip' met Late in the evening. Een heerlijk swingend nummer van Paul Simon. We sloten de avond af in kerstsfeer met een hapje & drankje om zo nog even na te praten over onze geslaagde muzikale reis.

Druiffestival 2019

Zaterdag 23 november j.l. zijn we met z'n allen afgereisd naar Midwoud om daar met nog een aantal orkesten het druiffestival bij te wonen. Alle orkesten diende op tijd aanwezig te zijn omdat er geloot moest worden wanneer jij als orkest aan de beurt was. Na de loting kwam uit de bus dat Kunst na Arbeid als vierde aan de beurt was. Hadden we mooi de gelegenheid om even naar de andere orkesten te luisteren. We moesten wel op tijd in de oefenruimte zijn omdat er nog even ingespeeld moeste worden en gestemd. Goed, nu waren we er klaar voor.

Als eerste speelde wij de concertmars Churchwalk die goed werd ontvangen door het publiek. Pentagram, een zeer lastig stuk om te spelen en tevens het stuk waarop wij beoordeeld werden. Met wat kritieke puntjes van de jury over dat het eerste gedeelte nog wat optimaler uitgewerkt kan worden en dat er nog geen eenheid in articulatie en intonatie is, komen we er toch goed uit. De trompetten, hoorns en het laagkoper worden zeer positief in het licht gezet door de jury. Maar ook de bugels en de euphoniums komen er niet slecht af. Kortom, we hebben daar even laten zien welk orkest Kunst na Arbeid nou eigenlijk is. Als laatste nummer hebben wij Trombola gespeeld. Dit stuk is een solo voor de complete Trombonesectie. De mannen hebben dit staand en met veel overtuiging neergezet. Het swingt lekker en het is voor het publiek ook een leuk nummer om naar te luisteren.

De eindconclusie van de jury was: Een mooie fanfare om naar te luisteren. Probeer meer eenheid te creëren qua articulatie, de stemming is overall goed op orde. De Trombola met overtuiging gebracht heren, Complimenten.

Heb genoten van jullie totale optreden. En met deze woorden van de jury hebben wij de thuisreis weer aanvaard.

Zondag 22 december Herdertjestocht Kleinkunst speelt in de Lutherse kerk

KOOPZONDAG staat er met koeienletters op een grote banner boven de winkelstraat van Purmerend. Het is zondagmiddag 22 december tegen half vijf. Het begint alweer te schemeren en licht te regenen. De mooie kerstverlichting vrolijkt de straten op. Mensen lopen met hun tassen nog snel wat winkels in en uit voor de laatste kerst-inkopen. Ze trekken hun kraag op of steken een parapluutje op. Nog even en het is kerstavond...

Of is het dat nu al een beetje...??

Tussen het winkelend publiek lopen jonge gezinnen met opgewonden kinderen. Op weg naar het kleine kerkje in de Hoogstraat. De deur staat al open. Licht, warmte en vrolijke kerstmuziek komt hun tegemoet. Een warm welkom...

Maar, het is foute boel! Het vrolijke kerstspel van Kleinkunst wordt abrupt onderbroken door Herder David en Freek (je weet wel...van die Vonk).

En daarmee zijn we met z'n allen beland in het kerstverhaal Anno 2019...

Holy moly Onno is zoek!!

Tijdens het mooie imposante "Also sprach Zarathustra" zoekt Freek zich een ongeluk naar het kleine schaapje Onno. Onder stoelen, banken, achter kinderen, ouders, opa's en oma's. Achter kinderwagens of zit Onno verstopt achter het drumstel?? Naarmate de muziek verder aanzwelt en overgaat in een flink forte neemt tegelijkertijd de paniek van Freek toe. David probeert hem te kalmeren: "Adem in, adem uit..." op een mooi zacht gespeeld "Stille Nacht, Heilige Nacht". Het lukt hem enigszins...maar feit blijft: Onno is weg!

En dan wordt het de hoogste tijd dat Herder David, Freek en de hele groep kinderen, papa's, mama's, opa's en oma's op stap gaan...op zoek naar het schaapje Onno.

De reist voert verder langs stralende zingende engelen, Chateau Weiland, EHBO-ers en herders bij echte schapen. De kleurrijke wijzen helpen de kinderen het goede spoor te volgen om uit te komen bij de kerststal, waar het kerstkind en schaap Onno de nodige vertedering oproepen. Eind goed, al goed!

Ondanks de regen dit jaar was het een record opkomst bij de Herdertjestocht. Verdeeld in 6 groepen, gingen ruim 140 kinderen met hun ouders en grootouders enthousiast op zoek naar schaapje Onno.

Mag ik u even voorstellen:

Marion Donkervoet

Marion kwam een keer mee met haar partner Josien naar een optreden van Kunst na Arbeid. Josien speelde al een tijdje mee bij ons orkest op bugel. Het was een optreden met meerdere orkesten en toen ik in de zaal zat, kwam Marion naar mij toe en zei dat zij ook een instrument wilde

leren spelen. Het liefst een saxofoon. Ze was erg gecharmeerd van het samen muziek maken. We hebben haar een saxofoon geleend en zij ging op les bij Ati Lust. Haar saxofoon lerares speelde ook bij de fanfare van Ipendam en Marion ging met haar mee omdat wij toen geen leerlingenorkest hadden. Later toen het wat beter ging is Marion bij Kunst na Arbeid gaan spelen op de 2e partij van de alt saxofoon. Tevens speelt ze bij het leerlingenorkest van Crescendo (1e alt) en bij het grote orkest van Crescendo (2e alt). Ze zit nog steeds op les en heeft ontzettend veel plezier in het saxofoonspelen. Aangezien ze bij 2 verschillende orkesten speelt (Crescendo is een harmonie en Kunst na Arbeid is een fanfare) ziet en hoort ze goed de verschillen van de twee orkesten en van beide geniet ze met volle teugen. Inmiddels is Marion met vlag en wimpel geslaagd voor het A diploma en is ze druk bezig om zich voor te bereiden op het B diploma.

Naast saxofoon speelt Marion ook nog gitaar. Zij heeft een tijd bij Guitarissimo gespeeld (een gitaar orkest). Dat doet ze nu niet meer omdat ze het te druk heeft maar ze zit nog wel op les.

Tevens heeft Marion een aantal jaren aan wedstrijddansen gedaan. Latin en Ballroom. Ze had een vaste danspartner en ze hebben met een stel dansparen een aantal jaren aan de Gay Games mee gedaan (soort Olympische Spelen voor homo's en lesbiennes). Ze hebben daar ook nog een aantal mooie prijzen mee in de wacht gesleept. Toen het allemaal te professioneel werd zijn ze er mee opgehouden, voor hun was het meer een hobby. Met de groep van het wedstrijddansen zijn ze ook regelmatig in het buitenland geweest.

Marion mist het dansen wel maar de hectiek er om heen niet. Maar zodra ze muziek hoort begint het binnenin haar alweer te borrelen en wil ze dansen.

Marion heeft haar hele leven in de omgeving Amsterdam / Amstelveen gewoond. Haar moeder is echter op jonge leeftijd naar Australië geëmigreerd. Daar heeft zij haar (Nederlandse) man leren kennen. Na de geboorte van Marion haar oudste zus is het hele gezin weer terug verhuisd naar Nederland. Toen ze Josien leerde kennen zijn ze samen in Purmerend gaan wonen.

Josien is inmiddels met pensioen maar Marion werkt nog 4 dagen per week, waarvan 1 dag thuis. Het valt haar af en toe zwaar en ze kijkt erg uit naar haar pensioen. Nog een paar jaartjes en dan is het zover! Ze werkt als notarieel jurist (specialisme familie recht) bij een notariskantoor in Amstelveen, waar zij met het openbaar vervoer naar toe gaat.

Waar ze ook graag naar toe gaat is Texel. Josien en zij hebben daar een caravan die elk voorjaar weer voor hun op dezelfde camping op dezelfde plek wordt neergezet. Ze staan daar vlak bij een natuurgebied waar ze heerlijk kunnen wandelen met de hondjes. Zodra het maar even kan zitten ze samen op Texel. Ze hebben ook nog een kleine toercaravan om tussendoor (meestal in Nederland) nog even weg te gaan. Ze doen dit vaak met de zus en zwager van Josien.

De hondjes gaan altijd mee. Ze zijn beiden gek op hun hondjes en iedere keer als er één wat oud wordt of als er één komt te overlijden dan komt er weer een nieuw jong hondje bij. Meestal halen ze een hondje uit een asiel of uit een herhuisvestingsprogramma. Met het nieuwste hondje in huis (Millie) gaat Marion ook op speurwerk. Dan wordt de hond geleerd een spoor te volgen van het geurspoor van een bepaald persoon.

Ik heb Marion leren kennen als een zeer sociaal persoon. Ze is ontzettend gedreven in het goed leren spelen op de Alt saxofoon. Ik vind het gezellig om weer naast haar te zitten in het orkest.

Yoka van Leersum